

РЕШЕНИЕ

№ 570

гр. Благоевград, 19.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, VI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на втори декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Кристина Евг. Панкова

при участието на секретаря Латинка Г. Насина
като разгледа докладваното от Кристина Евг. Панкова Административно наказателно дело
№ 20221210201086 по описа за 2022 година

Производството е с правно основание [чл. 59 и сл. от ЗАНН](#).

Образувано е по жалба на Г. С. К., с ЕГН *****, с постоянен адрес гр.Б., ж.к."Е. и настоящ гр.Б., ул."О., против Наказателно постановление № 7852а-499/29.09.2020г. на Началник на Второ РУ "Полиция"- Благоевград, с което за извършено нарушение по [чл. 6 от Закона за българските лични документи /ЗБЛД/](#), на основание [чл. 53 от ЗАНН](#) и [чл. 80, т. 5 от Закона за българските лични документи /ЗБЛД/](#) му е наложено административно наказание "глоба" в размер на 50 лева.

С жалбата се иска отмяна на НП, като счита същото за неправилно и незаконосъобразно. Твърди се, че не е било на ул."О."

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично, поддържа подадената жалба, иска да бъде отменено атакуваното наказателно постановление. Твърди, че бил излязал до магазина в близост до дома си.

Административнонаказващият орган, редовно и своевременно призован не ангажира свой представител по делото и становище по същество.

Районна прокуратура-Благоевград, редовно призована, не изпраща представител и не ангажира становище по същество на спора.

Съдът, след като съобрази доводите на страните, събрания по делото доказателствен материал и закона, установи от фактическа страна следното:

На 01.05.2020 година, около 20.35 часа, в гр.Благоевград, на ул. "Орцето", била извършена полицейска проверка на К. от длъжностно лице при 02-ро РУ "Полиция" - Благоевград – актосъставителят Х., в присъствието на свидетеля Д.. При поискване от жалбоподателя да удостовери самоличността си чрез представяне на български документ за самоличност или по друг, предвиден в закона начин жалбоподателят не могъл да представи на компетентните длъжностни лица български личен документ-лична карта или друг заместващ го документ.

Същият се намирал в близост до дома си, като поискал да му бъде предоставена възможност да отиде да си ги вземе, за да предостави документа си, но такава не му била осигурена.

За констатираното нарушение на 01.05.2020 г. св.Х. в присъствието на свидетеля Д. съставил на К. акт за установяване на административно нарушение, с № 570319, в който актосъставителят квалифицирал нарушението по чл. 6 от ЗБЛД. АУАН е бил предявен на нарушителя на същата дата, като последния отказал да се запознае и да получи препис, което било удостоверено с подпис на св.А.. Същия не направил възражения, такива не постъпили и в законоустановения срок.

Въз основа на акта за установяване на административно нарушение, на 29.09.2020 година началникът на 02-ро РУ "Полиция" - Благоевград издал атакуваното Наказателно постановление, с което за извършено нарушение по чл. 6 от Закона за българските лични документи /ЗБЛД/, на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 80, т. 5 от Закона за българските лични документи /ЗБЛД/ на К. е наложено административно наказание "глоба" в размер на 50 лева.

НП е връчено на жалбоподателя на 24.07.2022 година и в законния срок срещу него е депозирана разглежданата в настоящото производство жалба.

Посочените в акта за нарушение фактически констатации се потвърждават с разпита на свидетелите – актосъставителят Х. и свидетелят по акта Д., като същите не си спомнят подробности, но подържат отразеното в акта, като сочат, че е било на ул.О.. От показанията на тези свидетели се установяват обстоятелства, свързани с извършената проверка и установеното в хода на същата, както и процедурата по съставяне на АУАН, като спазване на изискванията на ЗАНН при съставяне на АУАН се потвърждава и от показанията на св. А..

По делото са изискани и представени график за дежурства и ведомост на полицейските служители на процесната дата, от които се установява, че св.Х. и Д. са били на работа и са осъществявали контрол на територията на гр.Благоевград.

Изложената фактическа обстановка, съдът прие за установена въз основа на показанията на разпитаните по делото свидетели, които са безпротИ.речиви, относно подлежащите на доказване факти, и се подкрепят от останалия доказателствен материал, поради което съдът кредитира същите. За всички съществени факти по извършената проверка и направените при нея констатации относно дата, мястото и обстоятелствата, свидетелите дават еднопосочни показания, отличаващи се с житейска убедителност, същите пресъздават пряко възприети от тях обстоятелства, като същевременно соченото от тях се подкрепя от приложените по делото писмените доказателства. Установената фактическа обстановка се потвърждава и от приложенията към административнонаказателната преписка и приети по делото писмени доказателства.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е депозирана от надлежно лице в установения от закона 14-дневен срок от връчване на НП, поради което същата е допустима, а разгледана по същество – основателна, по следните съображения:

Атакуваното НП е издадено в съответствие с императивно установената за това процедура и от компетентен орган, за което по делото са представени безспорни доказателства. Както в акта, така и в НП е отразено, че административнонаказателното производство е започнало със съставянето на акт за установяване на административно нарушение. В АУАН и в НП подробно, точно и ясно са посочени всички индивидуализиращи нарушителя и нарушенията елементи. Наличието на тези елементи са достатъчни, за да се приемат за спазени строго формалните изисквания на чл.42 ал.1 т.6 от ЗАНН и чл.57 ал.1 т.4 от ЗАНН, При съставянето на акта за установяване на административно нарушение и издаване на атакуваното НП са спазени изискванията, визирани в разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, съгласно които, за да бъде редовен актът за установяване на административно нарушение и НП трябва да включват в съдържанието си всички кумулативно посочени реквизити. В конкретния случай АУАН е съставен от св.Х., който дава пълно описание на нарушението и обстоятелствата, при които същото е извършено. В тази насока са и показанията на свидетеля Д.. Чрез изпълнение на изискванията на чл. 42 от ЗАНН органът издал АУАН постига пълна индивидуализация на нарушението и нарушителя, без да ограничава правото на защита на жалбоподателя. Издадения в съответствие с процесуалните норми акт е редовен и като такъв се явява правно основание за издаване на НП. Съдът счита, че не са налице формални предпоставки за отмяна на НП, тъй като при реализирането на административнонаказателната отговорност на жалбоподателката не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да водят до опорочаване на производството, поради което неоснователно се явява възражението в тази насока. При съставянето на АУАН нарушението е описано с всички съставомерни признаци, като са посочени времето, мястото и обстоятелствата, при които е извършено. Съответна на фактическото описание на нарушението е и посочената в АУАН и НП правна квалификация. Предвид изложеното настоящия състав намира, че не са налице формални предпоставки за отмяна на атакуваното наказателно постановление.

Неоснователно е и твърдението, че неправилно е посочено мястото на нарушението. В АУАН и НП ясно и недвусмислено е посочено, на коя улица е извършена проверката, жалбоподателят не представи доказателства в обратна насока, същевременно и двамата свидетели очевидци сочат именно това място.. В този смисъл възражението на жалбоподателя се явява неоснователно.

С даденото описание според настоящия съдебен състав става ясно за нарушителят въз основа на какви факти е прието, че е осъществено соченото в АУАН и НП административно нарушение, поради което и съдът счита че са изпълнени законовите изисквания на [чл. 42 от ЗАНН](#) по отношение на съставения АУАН и на [чл. 57 от ЗАНН](#) по отношение на издаденото НП и не е нарушено правото на защита на жалбоподателя. Съставеният акт за установяване на нарушението е връчен надлежно на К., като същия е отказал да го подпише, което е удостоверено с подписа на св.А., поради което и същия е имал възможност да разбере в какво именно нарушение е обвинен и въз основа на какви доказателства, но същия не се е възползвал от нея.

Гореизложеното налага извода, че при издаване на НП санкционния орган е съобразил визираните разпоредби, като е посочил възприетата фактическа обстановка и законовите разпоредби, които са нарушени, поради което и не са налице предпоставки за отмяна на процесното НП на процесуално основание.

При формална законосъобразност на НП обаче, според настоящия състав наказващия орган неправилно е приложил материалния закон.

При така установената по делото фактическа обстановка съдът намира, че с деянието си жалбоподателя е осъществил състава на административното нарушение по [чл. 6 от ЗБЛД](#). Съгласно чл. 6 от ЗБЛД гражданите са длъжни при поискване от компетентните длъжностни лица, определени със закон да удостоверяят своята самоличност. Съгласно [чл. 3, ал. 1 от ЗБЛД](#), документи за самоличност удостоверяват самоличността, чрез съдържащите се в тях данни. Те се явяват и официални документи, издадени от компетентните органи с цел идентификация на лицето съгласно [§ 1 от ДР на ЗБЛД](#). Съгласно [чл. 3, ал. 2 от ЗБЛД](#), самоличността на българските граждани може да се удостоверява и със заместващите документи или с други документи по реда и в случаите, определени със закон.

От писмените доказателства по делото и свидетелските показания се установи, че при извършената полицейска проверка жалбоподателят не е могъл да удостовери самоличността си чрез български документ за самоличност или по друг, предвиден от закона начин, като същият се е намирала в близост до дома си. Това обстоятелство се установява от разпита на св.Х. и Д., така и от мястото на констатиране на нарушението съпоставено с адреса посочен в жалбата

Безспорно е, че актосъставителят е компетентен да поиска от жалбоподателя личен документ. Задължение на същия е да го носи, за да може във всеки един момент да се легитимира. Формално е налице извършено нарушение по [чл. 6 от ЗБЛД](#), но предвид изяснената фактическа обстановка според съда процесният случай представлява маловажен случай на административно нарушение.

За да се приеме случаят за маловажен следва да се изхожда от размера на вредните последици от нарушението, като релевантни за преценката остават и другите смекчаващи обстоятелства.

Съдът при тълкуване на обективизираната в термина "маловажен случай" законодателна воля, приема, че при административните нарушения следва да се преценяват, както обстоятелствата относно обществената опасност на административното нарушение, в контекста на неговите времеви и пространствени измерения, реализирания механизъм, характеризиращите предмета на нарушението особености, липсата или незначителността на настъпилите вредни последици, мотивите и побудите за извършване на нарушението, социалното отражение на нарушението, така и фактическите данни по отношение на нарушителя. Вярно е, че обществените отношения, които регулира ЗБЛД, са от особена обществена важност, но това не може да игнорира задължението на административно-наказващия орган за индивидуална преценка на всеки отделен случай, с оглед обществената опасност на конкретното деяние и на конкретния нарушител, още повече, че самият

законодател в ЗБДЛ е уредил подобни маловажни случаи на административни нарушения. В конкретния случай съдът приема, че извършеното от жалбоподателя нарушение е незначително с оглед на това, че същия при извършената проверка се е намирал в близост до дома си и не е имала намерение да се отдалечава. Освен това, жалбоподателят е поискал да му бъде предоставена възможност да представи лични документи, но това му е отказано. По делото е установено безспорно, че се касае за нарушение, от което не е могло да настъпят вредни за обществото последици. След проверка на жалбоподателя, административните служители "рутинно" са констатирали, че жалбоподателя не представя документ за самоличност, но не са изследвали причините за това. Безспорно излизането на улица в близост до дома, в който живееш без лични документи е очевидно маловажен случай на нарушение по [чл. 6 ЗБДЛ](#) и като не са го квалифицирали като такова полицейските служители са приложили неправилен материалния закон. Налице са били всички предпоставки за прилагане на [чл. 28 от ЗАНН](#), тъй като нарушението е с ниска степен на обществена опасност. Според съда, съвкупната преценка на посочените обстоятелства в настоящия случай обуславя по-ниска степен на обществена опасност на конкретно извършеното административно нарушение в сравнение с обикновените случаи по [чл. 6 от ЗБДЛ](#), формално извършеното нарушение е с по-ниска степен на обществена опасност, поради което и съдът счита, че е налице хипотезата на "маловажен случай" по смисъла на [чл. 28 от ЗАНН](#).

Като не е приложил посочената норма административно-наказващият орган е нарушил материалния закон и е издал незаконосъобразно НП. Когато деянието представлява маловажен случай на административно нарушение, той следва да приложи [чл. 28 ЗАНН](#). Преценката за "маловажност на случая" подлежи на съдебен контрол. В неговия обхват се включва и проверка на законосъобразността на преценката по [чл. 28 ЗАНН](#). Последното означава, че ако след отчитане спецификите на случая съдът стигне до извода за неговата маловажност, той може да отмени издаденото НП само на това основание поради незаконосъобразна и неправилна преценка на наказващия орган в този смисъл, обективизирана със самия акт на издаване на НП. Съдебната практика е последователна в разбирането, че преценката за това дали едно деяние е малозначително следва да е от комплексен характер, като се обсъждат всички елементи от състава на деянието. В случая такава преценка не е направена от АНО и не е отчетена спецификата на случая.

По горните съображения съдът намира, че обжалваното наказателно постановление следва да бъде отменено, тъй като в случая е налице маловажен случай на административно нарушение.

Според правилото на [чл. 63, ал. 4 от ЗАНН](#), когато съдът отменя наказателното постановление, при наличие на маловажен случай на административно нарушение, какъвто е настоящия следва с решението си да предупреди нарушителя, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

Разпоредбата на чл. 3 от ЗАНН, от друга страна предвижда, че за всяко административно нарушение се прилага нормативният акт, който е бил в сила по време на извършването му (ал. 1), съответно, ако до влизане в сила на наказателното постановление последват различни нормативни разпоредби, прилага се онази от тях, която е по-благоприятна за нарушителя (ал. 2).

Цитираните законови текстове, отнесен към конкретния случай, налагат да се приеме, че нарушителят не следва да бъде предупреден със съдебното решение, доколкото нормата на чл. 63, ал. 2, т. 2 приложима във връзка с чл. 63, ал. 4 от ЗАНН (ДВ бр. бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г.), която предвижда това правомощие и задължение на съда при отмяна на наказателното постановление в хипотезата на маловажен случай на административно нарушение, от една страна, към датата на извършване на нарушението, не е била в сила, а от друга - се явява по-неблагоприятна за нарушителя по смисъл на ал. 2 на чл. 3 от ЗАНН, поради което и в случая съдът следва да приложи правомощието си само да отмени НП, след като прие, че случаят е маловажен /В този смисъл Решение№1134/2022г., постановено по кнахд№953/2022г. по описа на АС-Пловдив.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 7852а-499/29.09.2020г. на Началник на Второ РУ "Полиция"- Благоевград, с което за извършено нарушение по чл. 6 от Закона за българските лични документи /ЗБЛД/, на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 80, т. 5 от Закона за българските лични документи /ЗБЛД/ на Г. С. К., с ЕГН *****, с постоянен адрес гр.Б., ж.к."Е., . и настоящ гр.Б., ул."О. е наложено административно наказание "глоба" в размер на 50 лева.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Административен съд – Благоевград в 14-дневен срок, считано от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____